

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2009. november 17.*

A T-143/06. sz. ügyben,

az **MTZ Polyfilms Ltd** (székhelye: Mumbai [India], képviseli: P. De Baere ügyvéd)

felperesnek,

az **Európai Unió Tanácsa** (képvisele: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Berrisch ügyvéd)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: angol.

támogatja:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: N. Khan és Talabér-Ritz K., meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó

a többek között Indiából származó polietilén-tereftalátok (PET) behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1676/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. február 27-i 366/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 68., 6. o.) megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (harmadik tanács),

tagjai: J. Azizi elnök, E. Cremona (előadó) és S. Frimodt Nielsen bírák,

hivatalvezető: C. Kantza tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. december 9-i tárgyalásra

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- ¹ A többek között a 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.) (a továbbiakban: alaprendelet) 2. cikkének (8) és (9) bekezdése így rendelkezik:

„(8) Az exportár az exportáló országból a Közösségbe exportra eladott áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

(9) Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére, vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely ésszerű alapon megállapítható.

[...]”

2 Az alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése így rendelkezik:

„(9) Ha kötelezettségvállalását a kötelezettségvállalás bármelyik részes fele megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását – konzultációt követően – szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel kell visszavonni, és automatikusan alkalmazni kell a 7. cikkel összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámot, vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámot, amennyiben az érintett exportőrnek lehetősége nyílt a véleménynyilvánításra, kivéve ha a kötelezettségvállalást ő maga vonta vissza. [...]”

3 Az alaprendelet 11. cikkének (3), (6), (9) és (10) bekezdése így rendelkezik:

„(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére, vagy ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévnyi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy a közösségi termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy visszatérése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglevő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok során a Bizottság mérlegelheti, többek között, hogy a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, illetve

hogy a meglévő intézkedések elérik-e a kívánt hatást a 3. cikk alapján megállapított kár elhárítását illetően. Ebből a szempontból a végső határozat meghozatalakor az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot figyelembe kell venni.

[...]

(6) Az e cikk szerinti felülvizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság indítja meg. Ahol ezt a felülvizsgálatok indokolják, az intézkedéseket a bevezetésükért felelős közösségi intézménynek a (2) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyeznie vagy fenn kell tartania, illetve a (3) és (4) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyeznie, fenn kell tartania vagy módosítania kell. Ha az intézkedéseket csak az egyes exportőrök, és nem az ország egésze vonatkozásában helyezik hatályon kívül, az eljárás az ilyen exportőrökkel szemben nem szűnik meg, és bármely, az érintett országgal kapcsolatban folytatott későbbi felülvizsgálat során automatikusan újra vizsgálat alá vehetők.

[...]

(9) Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket, és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.

(10) Az e cikk értelmében lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságnak a 2. cikkel összhangban meg kell vizsgálnia az exportárok megbízhatóságát. Ha azonban olyan döntés születik, hogy az exportárat a 2. cikk (9) bekezdésének megfelelően kell képezni, az exportárat a kifizetett dömpingellenes vám összegének levonása nélkül kell kiszámítani, amennyiben döntő bizonyítékok vannak arra nézve, hogy a vám megfelelő

módon megjelenik a viszonteladói árakban és az azt követő eladási árakban a Közösség területén.”

A jogvita előzményei

- 4 A felperes, az MTZ Polyfilms Ltd az indiai jog hatálya alá tartozó társaság, amely polietilén-tereftalát (PET) fóliákat állít elő, amelyeket az Európai Közösségbe és harmadik országokba exportál.
- 5 Az Európai Unió Tanácsa 2001. augusztus 13-án elfogadta az Indiából és a Koreai Köztársaságból származó polietilén-tereftalát fólia behozatalára kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről és a végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1676/2001/EK rendeletet (HL L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 38. kötet, 116. o.). A felperessel szemben e rendelet (80) preambulumbekezdésében megállapított dömpingellenes vám egyéni mértéke 49% volt.
- 6 Az Európai Közösségek Bizottsága az Indiából és a Koreai Köztársaságból származó polietilén-tereftalát fólia behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatban felajánlott kötelezettségvállalások elfogadásáról szóló, 2001. augusztus 22-i 2001/645/EK határozattal (HL L 227., 56. o.) elfogadta a felperes és további négy indiai exportőr által felajánlott kötelezettségvállalásokat, amelyekkel ezen exportőrök vállalták, hogy a PET-fóliákat minimum importáron fogják a Közösségbe exportálni. A minimum importár az egyes exportőrök esetében eltérő volt. E kötelezettségvállalásokra tekintettel a felperes és a további négy indiai exportőr által előállított PET-fóliáknak a Közösségbe történő behozatala a 1676/2001 rendelet 2. cikkének megfelelően mentesült a dömpingellenes vám alól.
- 7 A Bizottság 2003. november 22-én az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján megindította az 1676/2001 rendelet részleges időközi felülvizsgálatát, amely

a minimum importárat alkalmazni köteles öt indiai exportőrrel szemben alkalmazandó intézkedések formájára irányult. E felülvizsgálat keretében a Bizottság többek között megállapította, hogy az értékesített termékfajták csoportosítása és az egyes termék-csoportokon belül az árak eltérése (a termékek értékének skálája), valamint az értékesítéseknek a különböző termékcsoportok közötti megoszlása a minimum importárokra vonatkozó kötelezettségvállalások elfogadása óta jelentősen megváltozott. Mivel a minimum importárok megállapítása a termékfajtáknak a kezdeti vizsgálati eljárás időpontjában fennálló csoportosítása és értéke alapján történt, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a megállapított változások „sajátossá” tették a minimum importáratokat, valamint hogy a kötelezettségvállalások „már nem voltak hatékonyak” a dömping káros hatásainak ellensúlyozása érdekében.

- 8 E felülvizsgálatot követően a Tanács elfogadta a 2006. február 27-i 365/2006/EK rendeletet, amely módosította az 1676/2001 rendeletet, és lezárta a többek között Indiából származó PET-fóliák behozatalára alkalmazandó kiegyenlítő intézkedések részleges időközi felülvizsgálatát (HL L 68., 1. o.). E rendelet (25) preambulumbekzdése értelmében a felperes és a további négy indiai exportőr által a minimum importárokra vonatkozóan felajánlott kötelezettségvállalások elfogadását visszavonták.

- 9 A Bizottság 2005. január 4-én az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján ismét megindította az 1676/2001 rendelet részleges időközi felülvizsgálatát. E felülvizsgálat kizárólag a minimum importárat alkalmazni köteles öt indiai exportőr által gyakorolt dömpingre, valamint a dömpingellenes vám maradványértékének szintjére vonatkozott. A felülvizsgálat annak meghatározására irányult, hogy szükséges-e a fennálló intézkedések hatályban tartása vagy hatályon kívül helyezése, illetve azok szintjének módosítása.

- 10 E felülvizsgálatot követően a Tanács elfogadta a 2006. február 27-i 366/2006/EK rendeletet, amely végleges dömpingellenes vámot vetett ki a többek között Indiából származó PET-fóliák behozatalára (HL L 68., 6. o.) (a továbbiakban: megtámadott rendelet). A felperessel szemben a megtámadott rendeletben megállapított dömpingellenes vám egyéni mértéke már 18% volt.

- 11 A Tanács a végleges dömpingellenes vám kivetésének alátámasztása érdekében a megtámadott rendelet (27) preambulumbekzdésében lényegében azt hangsúlyozza, hogy az exportárak meghatározása keretében a vizsgálat célja annak megállapítása, hogy a dömping szintje változott-e, és hogy az esetleges változások tartós jellegűnek tekinthetők-e. Ebben az összefüggésben az exportárakat a Tanács szerint nem lehet csupán az exportőr múltbeli magatartása alapján vizsgálni. A Tanács kifejti, hogy meg kell határozni, hogy a Közösség felé irányuló export tekintetében adott időszakban alkalmazott árak a várható jövőbeli fejlődésüket illetően megbízható jelzésekkel szolgálnak-e. A Tanács megjegyzi, hogy tekintettel arra, hogy a jelen esetben a kötelezettségvállalásokat elfogadták, a vizsgálat arra irányult, hogy e kötelezettségvállalások létezése befolyásolta-e olyan mértékben az alkalmazott exportárakat, hogy azok az exportőrök jövőbeli magatartásának megállapítására nézve megbízhatatlannokká váljanak.
- 12 A megtámadott rendelet (28) preambulumbekzdéséből következik, hogy az érintett indiai exportőrök – köztük a felperes – által a Közösségbe irányulóan végzett értékesítések során alkalmazott árak megbízhatóságának vizsgálata ezen áraknak az elfogadott kötelezettségvállalások tárgyát képező minimum importárakkal történő összehasonlítása alapján történt. Így megvizsgálták, hogy az egyes exportőrök által alkalmazott árak súlyozott átlaga lényegesen meghaladta-e, vagy sem a minimum importárakat. Ha az exportárak lényegesen magasabbak voltak a minimum importáraknál, úgy tekintették, hogy ezen exportárakat a minimum importáraktól függetlenül határozták meg, következésképpen pedig megbízhatóak voltak. Ezzel szemben, ha az exportárak nem voltak kellő mértékben magasabbak a minimum importáraknál, úgy tekintették, hogy azokat a kötelezettségvállalások befolyásolták, és nem voltak kellően megbízhatóak az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerinti dömpingszámítás céljaira történő felhasználáshoz.
- 13 A megtámadott rendelet (30) preambulumbekzdése lényegében azt a megállapítást tartalmazza, hogy a három indiai exportőr – köztük a felperes – által alkalmazott, a Közösségbe irányuló exportárak erősen megközelítették a minimum importárakat, miközben a harmadik országokba irányuló export árai lényegesen alacsonyabbak voltak a Közösségbe irányuló export árainál, ez pedig a Tanács szerint azt valószínűsíti, hogy a kötelezettségvállalások hiányában a Közösségbe irányuló árak az ugyanazon termékfajták harmadik országokba irányuló exportjára megállapított árakhoz igazodnának. Ezért az ezen exportőrök által a Közösségbe irányuló export tekintetében alkalmazott árak a Tanács szerint nem használhatók az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése értelmében vett megbízható exportárak megállapításához. A megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdése szerint ezért az a döntés született, hogy az ezen exportőrök által alkalmazott exportárakat a harmadik országokba irányuló értékesítéseik tekintetében alkalmazott árak alapján határozzák meg.

- 14 A megtámadott rendelet (33) és (34) preambulumbekzdéséből lényegében az következik, hogy a Közösségbe irányuló export árai helyett a harmadik országokba irányuló export árainak figyelembevétele nem az alaprendelet 2. cikke (8) és (9) preambulumbekzdésének alkalmazásán alapul, hanem az e rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálat célkitűzéseinek megfelelően azon kérdés vizsgálatának szükségessége indokolja, hogy a jövőben valószínűleg fennmaradnak-e a Közösség felé irányuló export tekintetében megállapított árak, és következésképpen valószínűsíthető-e a dömping ismételt előfordulása.
- 15 A megtámadott rendelet (48) preambulumbekzdése szerint a dömpingkülönbszet meghatározása minden egyes exportőr vonatkozásában a rendes érték súlyozott átlagának és az exportár súlyozott átlagának az összehasonlítása alapján történt, az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével összhangban. A megtámadott rendelet (49) és (56) preambulumbekzdésének együttes értelmezéséből következik, hogy az egyedi dömpingkülönbszetek jelentős csökkenése azon maradvány dömpingellenes vám módosítását indokolja, amelynek mértékét az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése alapján állapították meg. A felperes esetében – amelynek exportárait a Közösségbe irányuló export esetében alkalmazott árak megbízhatóságának hiánya folytán a harmadik országok esetében alkalmazott árak alapján határozták meg – a dömpingkülönbszet mértéke 26,7% (a megtámadott rendelet (50) és (54) preambulumbekzdése).
- 16 A megtámadott rendelet (51)–(56) preambulumbekzdése szerint a maradvány dömpingellenes vám e módosítása lényegében azon a megállapításon alapul, hogy a dömpingre vonatkozó körülményeknek a kezdeti vizsgálati eljárás időpontjában fennálló helyzethez történő megváltozása az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően tartós jellegű volt.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 17 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. május 19-én benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet.

- 18 Az ötödik tanács elnöke 2006. november 13-i végzésével megengedte a Bizottság beavatkozását a Tanács kérelmeinek támogatása végett.
- 19 Miután először az ötödik tanácsnak osztották ki az ügyet, az Elsőfokú Bíróság elnökének 2007. február 6-i határozatával újraelosztás keretében a harmadik tanácsnak osztották ki azt. Mivel módosult az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetétele, az előadó bírót a hatodik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták. Mivel az előadó bíró nem tudott részt venni a jelen ügy elbírálásában, az Elsőfokú Bíróság elnöke a 2008. január 17-i határozatával az ügyet átadta a harmadik tanácsnak.
- 20 Az Elsőfokú Bíróság pervezető intézkedések keretében felhívta a Tanácsot egyes írásban feltett kérdések megválaszolására. A Tanács e felhívásnak az előírt határidőn belül eleget tett.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság a 2008. december 9-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszaikat.
- 22 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

23 A Bizottság által támogatott Tanács azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A megsemmisítés iránti kérelem terjedelméről

- 24 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy a megtámadott rendelet több társaság PET-behozatala vonatkozásában vet ki végleges dömpingellenes vámot.
- 25 A felperes a megtámadott rendelet teljes egészében történő megsemmisítését kéri. A jogalapjainak és érveinek kifejtése során azonban arra szorítkozik, hogy a saját exportára meghatározásának jogszerűségét vitassa.
- 26 Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy e meghatározás esetleges jogellenessége csak annyiban érintené a megtámadott rendelet jogszerűségét, amennyiben az a felp-

ressel szemben vet ki dömpingellenes vámot. Ezzel szemben nem érintené a megtámadott rendelet egyéb rendelkezéseinek, mégpedig a többi címzett társaságra kivetett dömpingellenes vámnak a jogszerűségét.

- 27 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy amikor a dömpingellenes vámot bevezető valamely rendelet több társaságra különböző vámokat vet ki, akkor egy társaságot csak azon rendelkezések érintenek személyében, amelyek külön dömpingellenes vámot vetnek ki rá, meghatározva annak összegét, viszont azon rendelkezések nem, amelyek más társaságokra vetnek ki dömpingellenes vámokat; vagyis az e társaság által benyújtott kereset csak annyiban elfogadható, amennyiben az a rendelet kizárólag őt érintő rendelkezéseinek megsemmisítésére vonatkozik (lásd a C-239/99. sz. Nachi Europe ügyben 2001. február 15-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-1197. o.] 22. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 28 E körülmények között – tekintettel a felperes által a keresetének alátámasztása érdekében előadott jogalapokra és érvekre – a megsemmisítés iránti kérelmet akként kell értelmezni, hogy az a megtámadott rendeletnek csak annyiban történő részleges megsemmisítésére irányul, amennyiben e rendelet a felperessel szemben vet ki végleges dömpingellenes vámot.

Az ügy érdeméről

- 29 A felperes lényegében azt a módszert kifogásolja, amelyet a Tanács a megtámadott rendeletben az exportár meghatározása érdekében alkalmazott. E módszerrel szemben a felperes három jogalapot hoz fel, amelyeket először is az alaprendelet 2. cikke (8) és (9) bekezdésének megsértésére, másodszor a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozásáról szóló egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.) 1A. mellékletében szereplő, 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL L 336., 103. o.) 2. cikke (1) és (3) bekezdésének, valamint 11. cikkének megsértésére, harmadszor pedig a jogi alap hiányára és a jogbiztonság elvének megsértésére alapít.

A jogi alap hiányáról

- 30 A felperes az első és a harmadik jogalap keretében több érvet terjeszt elő annak bizonyítása érdekében, hogy a felperes által alkalmazott exportár meghatározása céljából a megtámadott rendeletben használt módszernek nincs jogi alapja. Az Elsőfokú Bíróság megítélése szerint ezeket az érveket együtt célszerű vizsgálni.

– A felek érvei

- 31 A felperes a jogi alap hiányára alapított harmadik jogalapjában azt állítja, hogy a Tanács a megtámadott rendeletben nem jelöli meg az exportár meghatározása érdekében alkalmazott módszer jogi alapját, hanem csupán annak kijelentésére szorítkozik a (34) preambulumbekkezdésben, hogy e módszer nem az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdésén alapul. A Tanács első alkalommal az ellenkérelmében jelöli meg e módszer jogi alapjaként az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdését. Figyelembe véve ugyanakkor, hogy minden időközi felülvizsgálatnak az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén kell alapulnia, e rendelkezés semmilyen módon nem befolyásolja azon releváns jogi alap megválasztását, amelynek alapján a felperes által alkalmazott exportárat meghatározták.
- 32 A felperes az alaprendelet 2. cikke (8) és (9) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapja keretében először is azt állítja, hogy az exportár számítását e rendelkezések szabályozzák, az alaprendelet 11. cikkének (9) és (10) bekezdése pedig kifejezetten előírja, hogy az időközi felülvizsgálat keretében lefolytatott vizsgálatok során e rendelkezéseket kell alkalmazni, anélkül hogy e vizsgálatok keretében sajátos számítási módszer létezne. A felperes ezt követően úgy véli, hogy a felülvizsgálat során a Bizottság által elvégzett, a dömping ismételt előfordulásának valószínűségére vonatkozó elemzés nem releváns, és nem befolyásolhatja a dömpingkülönbözet számítását. A felperes végül megjegyzi, hogy az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése nem képezi az exportár számításának érvényes jogi alapját, mivel nem tartalmaz semmilyen utalást, amely lehetővé tenné a dömpingkülönbözet, még inkább pedig az exportár számítása alapjául szolgáló módszer meghatározását.

33 A Tanács azt állítja, hogy a jelen esetben az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése képezi az exportár meghatározásához használt módszer releváns jogi alapját.

34 Az említett módszer választását az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti azon követelmény indokolta, hogy az időközi felülvizsgálat lefolytatása keretében meg kell vizsgálni, hogy a dömpinggel kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e. Így az intézmények azon az alapon utasították el a felperes által a Közösségbe irányuló export során alkalmazott árak figyelembevételét, hogy ezek az árak nem tükrözték a felperes árpolitikájának tartós változását, mivel csupán a minimum importár egyszerű következményei voltak. Ez a következtetés azon a megállapításon alapul, mely szerint a felperes által a Közösségbe irányuló export során alkalmazott árak átlagosan csupán 7%-kal voltak magasabbak a minimum importárnál, miközben a harmadik országokba irányuló export árait 12%-kal haladták meg. Mivel a felperes által a Közösségbe irányuló export során alkalmazott árakat nem a minimum importártól függetlenül határozták meg, ezek az árak nem megbízhatóak, és nem képezhetik az exportár megállapításának alapját. Ezért a „leglogikusabb” megközelítés abban nyilvánul meg, hogy az exportárát a felperes által a harmadik országokban végzett értékesítések során alkalmazott árak alapján kell megállapítani.

35 A felperes azon érvével kapcsolatban, mely szerint az alaprendelet 2. cikkének a felülvizsgálati eljárásra történő alkalmazását előírja ugyanezen rendelet 11. cikkének (9) és (10) bekezdése, a Tanács egyrészt az ellenkérelmében kifejti, hogy a 11. cikk (9) bekezdése lehetővé teszi az intézmények számára, hogy a felülvizsgálat során olyan módszert alkalmazzanak, amely eltér a kezdeti vizsgálati eljárás keretében alkalmazott módszertől, amennyiben a körülmények megváltoztak. A Tanács ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a vizsgálati időszakban alkalmazandó minimum importárakra vonatkozó kötelezettségvállalásoknak a felperes által alkalmazott árakra gyakorolt befolyása a körülményeknek az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében vett megváltozását képezi. A Tanács másrészt azt állítja, hogy a 11. cikk (9) és (10) bekezdése nem teszi szükségtelenné az intézmények számára annak meghatározását, hogy a dömpinggel vagy a kárral kapcsolatos változás tartós-e, következésképpen pedig indokolja-e az intézkedések módosítását.

36 A Tanács az Elsőfokú Bíróság írásban feltett kérdéseire adott válaszai, valamint a tárgyaláson tett észrevételei keretében kifejti, hogy nem áll szándékában az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdésére mint az exportár számítása jelen esetben alkalmazott

módszerének jogi alapjára alapítani a védekezését, továbbá az ellenkérelmében foglalt, a körülmények változására történő hivatkozást az Elsőfokú Bíróság ne értelmezze ekként, sem pedig akként, hogy az önmagában azon tény igazolására irányulna, hogy a Tanács mellőzte a dömpingkülönbözet számítására vonatkozóan a rendelet 2. cikkében előírt módszer alkalmazását.

- 37 Végül a Tanács úgy véli, hogy a dömping ismételt előfordulásának valószínűségére vonatkozó elemzés és a dömpingkülönbözet számítása közötti, a felperes által javasolt megkülönböztetés téves, figyelembe véve a felülvizsgálati eljárás célját, amely nem más, mint annak megállapítása, hogy változott-e a dömpingkülönbözet, valamint hogy ezek az esetleges változások tartósak tekinthetők-e, ami igazolná a fennálló dömpingellenes intézkedések megszüntetését vagy módosítását.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 38 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a felperes azt kifogásolja, hogy az intézmények nem az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdésében meghatározott szempontok alapján mérlegelték, hogy a felperes által a Közösségbe irányuló export során alkalmazott árak megbízhatóak-e. A Tanács a maga részéről lényegében azt állítja, hogy az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdésében előírt módszer mellőzésének tényét annak szükségessége indokolta, hogy az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése értelmében vizsgálni kell minden olyan változás tartós jellegét, amely a fennálló intézkedéseknek az időközi felülvizsgálat keretében történő megszüntetése vagy esetleges módosítása alapjául szolgál.
- 39 Ezért meg kell vizsgálni, hogy az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése elegendő jogi alapot képez-e az exportár meghatározását szabályozó, az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdésében megállapított szempontok mellőzéséhez.

40 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendeletet az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálati eljárást követően fogadták el, amely alaprendelet rendelkezéseinek tárgyát a felülvizsgálati eljárás megindítása feltételeinek és az ilyen eljárás alapvető céljainak meghatározása képezi. Így a 11. cikk (3) bekezdésének második albekezdése szerint „[i]dőközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására”. A 11. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése akként rendelkezik, hogy a felülvizsgálati eljárás során „a Bizottság mérlegelheti, többek között, hogy a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e”.

41 A jelen esetben nem vitatott, hogy a Tanács megalapozottan hivatkozhatott az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésére a dömpinggel kapcsolatos körülmények jelentős változása fennállásának megállapítása érdekében, e változások tartós jellegének megállapítását követően pedig jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a maradvány dömpingellenes vámot módosítani kell (a megtámadott rendelet (56) preambulumbekkezdése). Ezzel szemben az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése nem biztosít hatáskört a Tanács számára ahhoz, hogy az időközi felülvizsgálattal összefüggésben – mint azt a jelen esetben tette – az exportár meghatározásának olyan módszerét alkalmazza, amely nem egyeztethető össze az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdésében megállapított követelményekkel, mindezt pedig az érintett exportőrök által alkalmazott árak jövőre mutató értékelésének szükségességére hivatkozva.

42 Az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdéséből következik, hogy a felülvizsgálat keretében az intézmények főszabály szerint ugyanazt a módszert – ideértve az exportár meghatározásának az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdése szerinti módszerét – kötelesek alkalmazni, mint amelyet a dömpingellenes vám kivetését eredményező előzetes vizsgálat során használtak. Ugyanez a rendelkezés olyan kivételt ír elő, amely kizárólag annyiban teszi lehetővé az intézmények számára a kezdeti vizsgálat során alkalmazott módszertől eltérő módszer alkalmazását, amennyiben a körülmények megváltoztak, mindemellett pedig e kivételt szigorúan kell értelmezni. Ezenkívül az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdéséből következik, hogy a módszer alkalmazása során figyelembe kell venni az alaprendelet 2. és 17. cikkét.

43 Ezért az időközi felülvizsgálat során – ugyanúgy, mint a kezdeti vizsgálat során – az intézmények főszabály szerint az alaprendelet 2. cikkében megállapított szempontokkal összhangban kötelesek meghatározni az exportátart.

44 Márpedig annak ellenére, hogy a megtámadott rendelet (49) preambulumbekzdése kifejezetten említi az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdését, a Tanács pedig azt állítja, hogy amint a felperes által alkalmazott exportár meghatározása alapjául szolgáló körülményeket a minimum importárra vonatkozó kötelezettségvállalások befolyásolták, e körülmények ténylegesen megváltoztak, a Tanács az Elsőfokú Bíróság által írásban feltett kérdésekre adott írásbeli válasza és a tárgyaláson tett észrevételei keretében egyértelműen akként nyilatkozott, hogy nem állt szándékában az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése szerinti kivételre hivatkozni. Épp ellenkezőleg, az exportár meghatározása alapjául szolgáló olyan módszer alkalmazásának igazolása érdekében, amely eltér a kezdeti vizsgálat keretében alkalmazott módszertől, és az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdésében előírt szempontoktól, a Tanács arra szorítkozott, hogy az e rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezésre hivatkozzék.

45 Márpedig meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése nem biztosít semmilyen kifejezett eltérést a 11. cikk (9) bekezdésében foglalt szabályhoz képest, mely szerint az exportár meghatározását az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdése szerinti rendelkezéseknek megfelelően kell elvégezni.

46 Végeredményben a jelen esetben semmi nem enged arra következtetni, hogy az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének háttérében álló célok, beleértve a szóban forgó exportőrök által alkalmazott árak jövőre mutató elemzése elvégzésének szükségességét, az érintett intézmények számára benne foglalt hatáskört biztosítanak arra, hogy az ilyen elemzésen alapuló módszerrel helyettesítsék az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdésében előírt módszert.

47 Az ítélkezési gyakorlatból következik ugyanis, hogy a benne foglalt hatáskör fennállását, amely eltérést tartalmaz a hatáskörrel való felruházásnak az EK 5. cikk (1) bekezdése szerinti elvétől, szigorúan kell értelmezni. Az ítélkezési gyakorlat csak kivételesen ismer el ilyen benne foglalt hatáskört, és az ilyen elismeréshez szükséges, hogy a benne foglalt hatáskör szükséges legyen a Szerződés vagy az érintett alaprendelet rendelkezései hatékony érvényesülésének biztosításához (lásd ebben az értelemben a Bíróság 281/85., 283/85–285/85. és 287/85. sz., Németország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1987. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 3203. o.] 28. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-240/04. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-4035. o.] 37. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

48 Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének hatékony érvényesülését messzemenően biztosítja az a tény, hogy az intézmények széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, beleértve azt a lehetőséget is, hogy a fennálló intézkedések fenntartása szükségességének vizsgálata keretében elvégezzék az érintett exportőrök árpolitikájának jövőre mutató értékelését.

49 Ezzel szemben, amint e szükségesség értékelése befejeződött, és az intézmények a fennálló intézkedések módosítása mellett döntöttek, az intézményeket az újabb intézkedések meghatározása során kötelezi az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdésében foglalt rendelkezés, amely azt a kifejezett hatáskört és kötelezettséget írja elő számukra, hogy az ugyanezen rendelet 2. cikkében megállapított módszert alkalmazzák.

50 Ebből következik egyrészt, hogy az exportár meghatározása keretében az intézmények azon állítólagos lehetősége, hogy a jövőre mutató elemzéseket végezzenek, nem szükséges az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése hatékony érvényesülésének biztosításához, sőt ugyanezen rendelet 11. cikkének (9) bekezdése alapján egyenesen kizárt, másrészt pedig, hogy a 11. cikk (3) bekezdéséből eredő állítólagos benne foglalt hatáskör nem írhatja felül az alaprendelet 11. cikkének a 2. cikkel együtt értelmezett (9) bekezdésében biztosított kifejezett hatásköröket.

- 51 Következésképpen az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése nem szolgálhat olyan jogi alapként, amely lehetővé tenné az intézmények számára, hogy az exportár meghatározása során mellőzzék az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdésében előírt módszer alkalmazását. A Tanács tehát téves jogi alapra hivatkozva fogadta el a megtámadott rendeletet, amikor ezt a módszert mellőzte, az exportárat pedig az e rendelkezésekben nem szereplő szempontok alapján határozta meg.
- 52 Következésképpen az első és harmadik jogalapnak helyt kell adni, amennyiben azok a jogi alap hiányán alapulnak, ennek következtében pedig a megtámadott rendeletet meg kell semmisíteni, amennyiben az a felperesre vonatkozik, anélkül hogy vizsgálni kellene az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás 2. cikke (1) és (3) bekezdésének és 11. cikkének megsértésére, valamint a jogbiztonság elvének megsértésére alapított jogalapokat és kifogásokat.

A költségekről

- 53 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 54 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első albekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Ebből következően a Tanács támogatása érdekében beavatkozott Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a többek között Indiából származó polietilén-tereftalátok (PET) behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1676/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. február 27-i 366/2006/EK tanácsi rendeletet megsemmisíti annyiban, amennyiben az az MTZ Polyfilms Ltd-vel szemben dömpingellenes vámot vet ki.**
- 2) Az Európai Unió Tanácsa maga viseli a saját költségeit, valamint az MTZ Polyfilms részéről felmerült költségeket. Az Európai Közösségek Bizottsága maga viseli saját költségeit.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. november 17-i nyilvános ülésen.

Aláírások